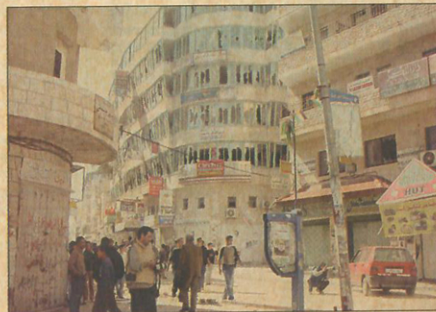

רמאללה על חוף הים התיכון

מתחם מנחת בירושלים, בתכנון גונגנהיים-בלוך, מתוך "Casas"

תצלום של רחוב ברמאללה, מתוך "ארכיטקטורל ריוויו"

הכה כנגלאומית נרדה ונרבה בקומה של ארדיכלות עכשווית בישי מגיעה בארגנטנה. גיליון מארס של הירחון "Casas" (בתים), שיוצא לאור בבואנוס איירס, מיוחד כולו לישראל. הגיליון של הירחון, שנקרא "Casas - Mediterraneo", הוא דו לשון נר, בספרדית ובאנגלית, ומתפרסמת בו 11 עבודות של משרדי ארדיכלים בארץ - כולם בתים פרטיים, לפי רדישת המערכת בארגנטנה - ומאמר פתוחה של העורך הארחה של הגיליון, הארדיכל היורשלמי דוד גונגהיים.

אמנם על סעד המגוון לא מופיע שמה המפורש של ישראל, אלא הציון הגיאופוליטי הפחות מחייב, "הים התי כוך", אבל נרמה שבימים אלה אין מקום לרדוקו עניוה. מה עוד שממילא הים יכונות נתפשת בחוגים רחבים והולך כים בישראל כהלופה ראויה הן לישראל ליות האגרסיוויות והן למורחתיכונות המסוכסכת. הפלגה יסתיכונת (כשם

ספור השוכה לב של פרודג מטבייכין שתורגם לאורוונה לעכרית והופיע בור צאת יריעות אורוונות-ספרי תמר) היא לכל הרעות מפלט נעים, כמעט קריר, מנתמרדות עם המציאות הישראלית המרה.

היומנה להוצאת הגיליון הוא של הארדיכל יורד (איסידורו) חניץ, יורדי ארגנטניא ששהה עכבר בישראל והוציע את הנשוא להוצאה לאור. חניץ חיפש עורך ישראלי ופנה למכון התרבות

ישראל-איורואמריקה בירושלים. נשא המכון הוא הארדיכל היורשלמי דוד רנניץ, שהמליץ על גונגהיים כעורך הירחון הוא אחד משני פרסומים יחידים מסוגם בעולם שמיוחיים למינים פרטיים. חניץ כתב לגונגהיים כי הירחון על ישראל התקבל כרום בארגנטנה מאמר חובי אוהד על הגיליון התפרסם, לדברי חניץ, במוספי הארדיכלות השבר עי של העיתון החשוב "לה נאסיון".

"או הפעם הראשונה זה חודשים רבים", כותב חניץ, "שבעיתונות באר גנטנה מתפרסמת סקירה אובייקטיוויות על הנעשה בישראל ללא קונטציות פוליטיות שליליות כמקובל בעיתונות הצרנית בארגנטנה, שאינה מאופיינת בקו פרדישראלי". חניץ מנסה, לדבריו, לארגן תערוכה המבוססת על הירחון, כרבי לשפר את היחסים בין קהילת האר ריכלים הלטינ-אמריקאית לבין עמרי תיהם בישראל."

הפירוקים שמתפרסמים בגיליון נכתרו על ידי גונגהיים כשתוף המער כת בארגנטנה, מתוך למעלה מ-60 עבודות שונגוש אחי פנייה לארדיכ לים רדך עמותת הארדיכלים. בין הקרי טריונים המרכיבים שהנתו את ההוצאה כבחידי, אומר גונגהיים, היה "הסגנון היסתיכונתי" של העבודות. עבודות שלא יכירו בהן סממנים מהסוג הזה נרחו כפועל נרמה שהמשתוף לעבודות - והשונות זו מזו כסגנון וכמיקומן - הוא המסר בעל

רמאללה על חוף הים התיכון

פחות סגנוני, ויותר מעמדי. כל הפרויקטים הם בתי פרורים מרווחים ומפוארים, מרווחים במיטב מותגי העיצוב ומיועדים לבני העשירון העליון. ברובם יכולה להיבצע כמה פעמים דירה יסתייגות, בלי מרכאות, בבית משותף קבלני יסתייגות מן השורה, ולא נודע כי באה אל קרבם.

העבודת הן של משרדי האדריכלים של טולה אמיר, רבה ומכאל חויטין, אלי אילן, יאיר עציון, גוגנהיים בלוק, גרי הלך הון ליאר, דוד כנפו תגית מלימוד, מרדן פלמני, ארכוד (דורון ואורית פנחס), שוקן של משרד - בנייה מדרוגת

מצופה באכן בשכונת מנחת (מלחה) בירושלים - מגרדיו גוג נהיים כאנטיפוס של "הבנייה המודרנית בירושלים". את העבודה של סיון שורץ, בית בכפר האמנים עין הוד, הוא מתאר כ"מפגש מושלם בין המאה ה-20 לבין המסורת היהודית-ערבית-נצ'נית, שאכן קיימת".

במאמר הפותח שוקן גוג נהיים - בנעימים, כמו שיש תענוגות בים התיכון - את תולדות האדריכלות בכפר במאה השנים האחרונות, כשר פור של מתח אדריכלי בין "מד רח" לבין "מערב", בין "זמן" לבין "מקום", וכניסיון מתמשך להשתלב במרחב המתחים האומיים-הפוליטיים, שהשפיע תם על האדריכלות בישראל

עצומה, מוצנעים. כאשר מוזכר במאמר הקשר של האדריכלות בישראל למסורת האדריכלות האנונימית, האדריכלות ללא אדריכלים שהותירה את ותתמה על השדות החקלאיים המרודים בין המישורים והגבעות, או "הסימפולוגיה הורננקולרית של הבקתה הכפרית בגליל החקלאי", נרמה לרגעים כי ישראל היא טוסקנה של מעלה. הדוגמאות ההיסטוריות שנכח ללות במאמר הפתיחה מבליטות את הדיבט המקומי-אדריכלי-סטי של האדריכלות בארץ, ומצניעות, למרבה הצער, את המגמה - א האופצה - הביני לאומית-ישראלית. כגורם המרכזי בתולדות האדריכלות בישראל רואה גוגנהיים דווקא את בוריס שץ, מייסד בצלאל, ש"לא שיער בנפשו את עצמת השפעתו על תנועת האדריכלות המקומית (ריגולית) במאה השנים האחרונות". למגמה מגיסת גם הרומנטיקה של גתה שהגרידו היא הים התיכון כמקום שבו "השמש מקום ועץ הלימון פורח", ואם זהו מקום ממשו או מרומיו, הם אליו שייכת, כפי שטוען גוגנהיים, האדריכלות בישראל - הן שאלות שנסארות

תלויות באזורי הישראלי היגע. ובחזרה כראבת לקרקע המציאות. גם הירחון הבריטי "Architectural Review", בגר ליונו ממא שנהג, בחדר להתייחס לישראל, אבל מפרספקטיווה גיאופוליטית שונה לחלוטין. הירחון מפרסם קטעים מיומנו של האדריכל הבריטי טום קיי ("יהודי שמד דעה ככזה רק לשאלה של אנטי-שמ"), שנתגורר זה כמה חודשים ברמאללה עם רעייתו עדה, סוציולוגית פוליטית מלך נרון. השניים, שהתכוונו לעבוד וללמד באוניברסיטה המקומית, גרים בבית משותף עם כמה משפחות מתושבי המקום וגלגו עו במאסר ללב המתקפה הישראלית על העיר.

קיי מתעד מתוך זעווע עמוק את חיי היומיום תחת אש ומצור ישראליים ובצל הדסים לשם דדם, כדבריו, שביצעו חיי לי צה"ל. במלים ובתצלומים תיעד קיי את קייסתו של המרד חב האורבני ברמאללה כמטאפרה לקייסת המצב האנושי. לחלונות המנותצים שצילם יש מסגרות בצבע טורקוז יסתייגות. ני בין היתר תיאר דדם של מרפאת עיניים, מראה שלא

ישכת, לדבריו, עד סוף ימיו. "בחדר הבריקה מצאנו ערימות של מאות מסגרות משקפיים מוטלות על הרצפה. אני חייב להיות שריוני כדי להיזכר בכך". קוד שרעבנו לפני 25 שנה בדרום פולין ובממזיאון הקטן באשוויץ. האלימות אינה באר תו סדר גודל, אבל הרמיון מומין השואת. מה אירע לזיכרון היהודי המשותף?"

רשמי של קיי עוררו ועם בין מגינים על הירחון בקהילת האדריכלים בישראל, שמחו על התיאור "החד צרדי הלא מאר וז", ובעיקר על השימוש בוכר השואת. היכן היה הירחון, תהו, בהפצצות בקוסובו ובאזורי קרבות אחרים בעולם. היו שהתנגדו לעצם פרסום כתבה פוליטית מעין זו בירחון מקצועי, ואמרו כי "איננו מעוניינים בפר ליטיקה בירחון האדריכלות שלנו".

בלי קשר ישיר למידת האי-זון שבירוח, נרמה שהמחשבה שאפשר להפריד בין אדריכלות - שעיסוקה הוא במרחב ובקביעת עובדות בלתי הפיכות בשטח - לבין פוליטיקה היא מופרכת מעיקרה ומובילה את המקצוע למבי טחום.

תיאטרון הספריה

רמת - גן

"שיער" - המחזמר

מדי ערב - 21:00
בתיאטרון רמת - 21:00

עם: יגאל שורתי, זאכה ארזר, מילי ברנ, איתי טיראן, קובי כהן, עדי דהן, קרן חור קליין בן-דוד, יניב אליהו ועוד 50 משתתפים

תחת שמי מרי

מיטב השמוען הצרפתי
30.6.17.27, 30.6.17.27
בבית צינטי ארמיקה
3.7 בתיאטרון רמת-גן

מילה של אהבה

מדיה סטאר מיכאל נורבין ובניסיון "יחסים מקורי ומלא מחשבה..."
בתיאטרון רמת-גן
21:00 - 13.15.6
21:00 - 17.18.1

מרכז המפה בני תקווה
20.10 - 22.10.17
בתיאטרון רמת-גן

בלביטה בגן בית

סאת, מדרוקו נארתית וקורקה
בבית יוסי יורעאלי
20.10 - 22.10.17
21:30 - 22.22.17
בתיאטרון רמת-גן

03 - 6161122 07 - 67182